ÎN DISCUȚIE

FORMULA CAMPIONATULUI

În această perioadă, ca — de altfel — și în alte ocazii similare (după terminarea unui campionat și înainte de începerea unuia nou), se discută, tot mai mult, despre FORMULA COMPETIȚIONALĂ. Se schimbă ? Nu se schimbă ? E bine să se procedeze la o modificare? Iată întrebările care circulă în prezent.

De aceea ne-am gîndit că ar fi foarte interesant să facem un sondaj printre tehnicieni cu privire la formula campionatului

Redăm mai jos cîteva din răspunsurile primite.

Emeric VOGL

ANTRENOR EMERIT

Pornesc de la convingerea că nu există o formulă competițională ideală valabilă în orice împrejurare și în orice țară. Competițiile interne trebuie să țină cont de cerințele generale ale fotbalului, dar în același timp trebuie adaptate și la specificul local. De aceea cred că este mai just dacă pornim de la starea momentană a fotbalului nostru, de la posibilitățile noastre și, în funcție de aceasta, să găsim o formulă competițională care să ne aducă foloase cît mai mari.

Printre măsurile propuse pentru redresarea fotbalului nostru, avînd în față în primul rînd calitatea, s-a propus reducerea calendarului intern (recte categoria A) și programarea, în schimb, a cît mai multor jocuri internaționale.

Personal, fiind ceva mai precaut, nu pot să accept total această părere, care — la prima vedere — pare o soluție ideală.

Trebuie să ne fie clar că pînă cînd echipele noastre nu ajung cît de cît competitiv pe plan european și mondial, nu putem asigura pentru echipele noastre din categoria A (de cele din categoria B nici vorbă) un calendar internațional corespunzător. Dacă s-ar juca cu echipe cu o valoare mai modestă — care sînt mai accesibile — aceasta nu ar echivala și nu ar fi stimulativ nici cît sînt jocurile de campionat. În schimb, ca să asigurăm un număr suficient de jocuri cu echipe de valoare, care ar putea contribui la îmbunătățirea calitativă a fotbalului nostru, ar necesita sume enorme pe care fotbalul nostru, în momentul de față, nu le-ar putea suporta. În această situație, cu un calendar intern redus și unul internațional incert ca număr și calitate, există riscul ca activitatea noastră competițională anuală să devină cu totul necorespunzătoare.

Prin aceasta nu neg deloc importanța jocurilor internaționale intercluburi și a participării în competiții interțări. Vreau să arăt numai că nu trebuie să ne hazardăm și că primul deziderat — numărul jocurilor dintr-un an, în primul rînd prin calendarul intern — trebuie să fie asigurat (în străinătate se joacă anual peste 50 de meciuri).

În ce privește calitatea jocurilor din categoria A, ea depinde după mine, de felul cum va fi condusă această competiție, cît de exigenți vom fi privind toate aspectele ei și față de toți cei care contribuie la reușita ei : conducători, jucători, antrenori, arbitri și, în ultimă instanță, publicul spectator și presa sportivă. Jocurile internaționale de bună calitate completează această activitate, intervin ca un control și corectiv, în același timp.

În cazul însă, cînd activitatea noastră fotbalistică va decurge ca și pînă acum, degeaba vom reduce jocurile de campionat și le vom înlocui cu jocuri internaționale în țară și în străinătate, fiindcă nimeni nu ne poate garanta că într-un scurt timp și aceste jocuri nu vor prezenta aceleași aspecte negative ca jocurile din campionatul trecut.

Din aceste motive eu aș propune în principiu să se reducă în general numărul echipelor angajate în fotbalul de performanță și să fie selecționate, majorînd în schimb numărul echipelor în cadrul categoriei și seriei. Adică :

— să se facă o distincție mai pronunțată între echipele de performanță (categoriile A, B și C) și toate celelalte, asigurîndu-le o bază materială și conducere administrativ-tehnică la nivelul cerințelor privite pe plan european ;

— să se asigure competițiilor o desfășurare riguroasă și exigentă față de toate echipele și jucătorii în mod egal ;

— să se selecționeze mai pretențios echipele care vor veni în categoria A, reducînd seriile la una în categoria B și la două în categoria C, fixîndu-le și un barem de baze sportive, materiale etc. și un efectiv de jucători (seniori, juniori și copii) ;

— să se asigure un număr mai mare de jocuri competiționale prin majorarea echipelor participante în fiecare categorie și serie la 16.

Faptul că propun majorarea numărului echipelor în categoria A poate că va surprinde, dar nu trebuie să impacienteze. Cunoscînd componența actuală a echipelor din categoria A, rezultatele multora dintre ele obținute în fața celor din categoriile B și C, valoarea echipelor retrogradate și a celor rămase în categoria A, nu mi se pare cîtuși de puțin că în momentul de față, prin majorarea numărului echipelor la 16 s-ar dilua nivelul jocurilor din categoria A. Mai ales că știm și faptul că în țară avem suficienți jucători a căror valoare echivalează sau chiar întrece pe cea a multor jucători din A.

Dacă acum 35 de ani am avut 14 echipe în prima noastră categorie, dacă țări cu o populație mai redusă și cu fotbal evident inferior au 16—18 echipe, de ce să ne fie teamă, acum cînd avem condiții mult mai bune, să rezolvăm problema numărului jocurilor anuale prin această măsură ?

Important este însă ca echipelor din categoria A să li se asigure un lot de jucători îndestulător, ceea ce cred că poate fi realizat prin înființarea treptei intermediare între echipa de juniori și de seniori, adică a unui campionat al rezervelor, în care să predomine elementele în formare.

Indiferent care vor fi îmbunătățirile ce se vor aduce activității competiționale interne, consider că ele vor trebui luate imediat, oricît de nefavorabile ar fi ele pentru unele echipe. Dacă le amînăm, am pierde un an prețios, iar dacă le-am anunța ca o reformă viitoare, ne-am putea aștepta la un an competițional cu rezultate prea puține folositoare pentru redresarea fotbalului nostru.

Constantin TEAȘCĂ

ANTRENOR AL ECHIPEI „U"-CLUJ

Sînt pentru o formulă „piramidă" pentru că, printr-o mișcare de jos în sus și de sus în jos, se dă posibilitatea unei circulații bazate pe principii care asigură în special instruirea. Care sînt aceste principii ?

A) Se joacă foarte mult. De ce este necesar acest lucru ? În primul rînd, pentru că fotbalul este un joc, deci o artă și nu o știință, ceea ce înseamnă că trebuie să joci ca să înveți jocul. În al doilea rînd, jucînd asiguri o instruire pe bază de „mîză", fiindcă nu se poate fotbal fără „mîză". În al treilea rînd, putem deveni și noi, ca atîția alții de peste hotare, buni „negustori". Noi ne pregătim 6 luni și jucăm 6 luni. Ce am cîștigat dintr-o asemenea activitate ? Nimeni nu ne-a găsit pînă acum în vreo fază finală de campionat mondial sau cupă europeană și nici realizări financiare n-am înscris la activul nostru. Nu putem să facem și noi instruirea pe... bani, aducînd publicului cît mai multe jocuri ?

B) Se micșorează diferența actuală dintre fotbalul de masă și cel de performanță. Am curajul să afirm că în prezent „vîrfurile" fotbalului nostru nu pot fi cotate mai sus de nivelul mediu al fotbalului din Anglia, R. F. a Germaniei, Italia, Brazilia etc.

Iată de ce susțin că trebuie asigurată „piramida" din punct de vedere competițional, dar și baza materială, toate condițiile necesare obținerii unei valori medii foarte ridicate, astfel încît să excludem salturile de la fotbal de masă la cel de performanță.

Practic, referindu-mă la formula campionatului, sînt pentru 18 echipe în categoria A, o serie de 20—22 echipe la B și 4 serii de cîte 22 la C, iar la bază să existe nu campionate regionale, ci orășenești. Și acum motivarea.

Pentru categoria A : 1) jucînd mult, echipele au posibilitatea să facă cantonamente la club și nu în lotul reprezentativ ; 2) își pot asigura instruirea prin jocuri (de campionat sau internaționale) și în cursul săptămînii. Nu trebuie să uităm că trăim într-o epocă în care transportul aerian dă posibilitatea unei extraordinare economii de efort. De altfel, referindu-mă la primul principiu, instruirea s-ar face pretutindeni numai prin joc pentru că practic echipele n-ar mai avea cînd. Așa că și tinerii de 17—18 ani, promovați la A, vor trebui să aibă o tehnică bună. Întrecerile internaționale, mai ales campionatul mondial, au dovedit-o cu prisosință. Pele a fost „mare" la 18 ani, ca și Beckenbauer, Mazzola și alții. Ceva mai mult, consider că prezența unui profesor de educație fizică nu ar mai fi necesară, deoarece practic n-ar mai avea cînd să lucreze, și ar deveni util un psiholog. În această situație, rolul profesorului de educație fizică ar fi la copii, adică acolo unde se formează aptitudinile, unde se desăvîrșesc calitățile. De aici și obligația „bătăliei" pentru formarea de jucători „copți" la 17—18 ani.

Pentru categoria B am propus o serie unică pentru același motiv : echipele să joace mult, să aducă public și să formeze acea valoare medie care să ducă la un salt calitativ prompt. Iar patru serii geografice la C (pe care eu le consider „vîrful" fotbalului de masă) vor permite și acestei categorii de echipe să joace mult cu deplasări pe distanțe mici și de durată scurtă, evitîndu-se scoaterile din producție. Campionatele orășenești (cu faze pe raion și interraionale) ar constitui fotbalul de masă.

În final, atrag atenția asupra unei condiții esențiale care trebuie îndeplinită : formula campionatului, oricare ar fi ea, să fie anunțată din timp, cu un an-doi înainte, în cazul cînd ar fi modificată, pentru că este absolut obligatoriu ca în acest interval de timp toate echipele de A să fie în măsură să respecte anumite cerințe : să aibă terenuri gazonate și înzestrate cu instalații pentru „nocturnă" și cîte două terenuri pentru antrenament (unul cu zgură și altul cu iarbă) ; cele din categoria B și C cîte un teren de antrenament propriu.

De altfel, și cu aceasta încheiem, consider că toate echipele înscrise în competițiile oficiale trebuie să aibă în mod obligatoriu teren de antrenament propriu.

Andrei RĂDULESCU

ARBITRU INTERNAȚIONAL

Ținînd seamă de factorii care pot determina un sistem competițional (clima, condiții economice, mijloace de transport, posibilitățile diferitelor centre etc.), consider că actuala formulă de desfășurare a campionatului — cu 14 echipe la A, 2 serii a 14 la B și 4 serii a 14 echipe la C — este cea mai potrivită fotbalului nostru la această oră. În sprijinul acestei opinii aduc următoarele argumente :

1. O eventuală majorare a echipelor din categoria A nu este indicată. Și am să arăt de ce. În primul rînd, față de numărul actual de jucători valoroși, care nu acoperă nici nevoile celor 14 echipe existente, o mărire, să spunem, la 16 formații, ar duce la o diluare și mai mare a valorii echipelor și, implicit, a campionatului. Dacă nu avem — și aceasta este realitatea — jucători pentru 14 echipe, de unde vom găsi pentru 16 ?

În afară de aceasta, să nu uităm condițiile noastre de climă, care determină iarna o întrerupere de mai bine de două luni, iar vara de o lună și jumătate. În plus, trebuie satisfăcute și cerințele calendarului internațional interțări și intercluburi, care pretind multe date libere. Toate acestea duc la concluzia că o majorare a numărului de echipe nu este indicată. Cel puțin o bună perioadă, pînă cînd numărul de jucători de valoare va crește într-o măsură corespunzătoare, care să permită o schimbare fără să afecteze calitatea jocului, dimpotrivă s-o servească.

2. Pentru același motiv, al diminuării valorii, consider că și categoria B trebuie menținută la aceeași formulă de disputare. În schimb, propun rediscutarea repartiției echipelor pe serii, deoarece m-am convins o dată în plus că seria de Est (prima) este cu mult sub valoarea celei de Vest (a doua). Cum dispunem de mijloace de transport suficiente și rapide, iar legătura între Moldova și Ardeal se face în bune condiții, cred că se poate trece la o redistribuire mai largă a echipelor în cele două serii, în scopul asigurării unui contact care să determine o ridicare a valorii echipelor din estul țării. Pentru aceasta un asemenea contact ar constitui după mine un puternic stimulent pe drumul progresului. În afară de faptul că, prin ridicarea lor calitativă, în lupta pentru promovarea în categoria A, din aceste centre s-ar înscrie un număr mai mare de echipe și nu 2—3 ca pînă acum. Sînt convins că efectele pozitive din punct de vedere valoric ar depăși eventualele probleme economice (mă refer la unele deplasări mai lungi) pe care le-ar întîmpina aceste echipe.

3. În fine, în privința categoriei C am aceeași părere : să fie menținută actuala formulă cu 4 serii a 14 echipe. Este necesar însă să se facă toate eforturile pentru ÎNTĂRIREA acestei competiții sub toate aspectele. Eu consider categoria C, această bază a piramidei fotbalului de performanță, drept o uzină unde poate fi format și maturizat — din elementele tinere din regiuni — tot fondul de jucători necesar ridicării calitative. Spre această categorie trebuie îndreptată toată atenția, exprimată prin antrenori cu înaltă calificare, terenuri bune, echipament etc., astfel încît tot ce va promova — jucător sau echipă — să reprezinte cu adevărat VALOARE. Dacă pînă acum n-a dat asemenea rezultate, determinînd pe unii să propună desființarea ei, este numai pentru că a fost prea mult neglijată. În momentul însă în care categoria C se va bucura de considerația cuvenită și va beneficia de tot ce are mai bun și mai tînăr din regiuni, atunci va deveni — printr-o judicioasă politică de transferări — o veritabilă pepinieră de valori.

Încă un cuvînt : să nu ne grăbim cu schimbarea formulei peste noapte, cum s-a mai procedat în trecut și a ieșit prost...

OPINII

Ștefan SOCACIU

PREȘEDINTELE COMISIEI DE COMPETIȚII DIN F. R. F.

Pentru viitoarea activitate competițională la nivel republican, a cărei regularitate trebuie asigurată cu strictețe, avînd însă în vedere și condițiile climatice proprii țării noastre și calendarul internațional atît de necesar fotbalului, sînt de părere că trebuie să menținem formula actuală a categoriei A, cu 14 echipe, ca fiind potrivită posibilităților și condițiilor noastre. Repet însă, că roadele ei se vor vedea numai asigurînd campionatului o desfășurare normală și — ca o a doua condiție — trepte imediat inferioare de unde să promoveze formații într-adevăr valoroase, capabile să facă față cerințelor — din toate punctele de vedere — ale unei categorii superioare și să contribuie la nivelul său tehnic.

În acest scop, este absolut necesară întărirea categoriilor B și C. Această întărire o „văd" realizată prin disputarea mai multor jocuri, mărindu-se la 16 numărul echipelor din cele două serii ale categoriei B și din cele patru serii ale categoriei C, unde se pot ridica foarte multe elemente tinere talentate din centre poate mai puțin cunoscute, dar cu activitate fotbalistică rodnică. Din acest punct de vedere, mă alătur celor care susțin că în primul rînd trebuie îndreptată atenția spre aceste două categorii și în special spre C, care constituie (sau trebuie să constituie) baza fotbalului nostru de performanță. De aceea, nici un sacrificiu făcut pentru ele nu va fi prea mare. O categorie C și B puternică ar însemna echipe promovate, bune pentru A, și un fond de jucători bogat în valori.

Închei atrăgînd atenția asupra faptului că o dată stabilit, sistemului competițional trebuie să i se asigure cu cea mai mare strictețe, durata și regularitatea, pentru ca să ducă la rezultatele dorite.

Petre MÎNDRU

JUCĂTOR LA ECHIPA „PROGRESUL" BUCUREȘTI

România este o țară în care fotbalul se bucură de o nețărmurită dragoste, de la cel mai mic cătun și pînă la Capitală. Oamenii sînt mereu dornici să vadă meciuri de fotbal. Iată un prim argument care pledează cu toată puterea pentru o activitate fotbalistică largă, la toate nivelele. În plus, se știe că numai printr-o activitate competițională largă, căreia să i se creeze condiții optime de desfășurare, pot fi angrenați fotbaliști mulți, mai cu seamă tineri, apți de a progresa necontenit, rămînînd ca problemă de fond doar mijloacele de găsit pentru o temeinică instruire a acestora.

Personal, ținînd seama de realitățile noastre, socotesc că o categorie A de 16 echipe, cele două serii de B de asemenea cu cîte 16 echipe și menținerea actualului sistem de disputare a campionatului categoriei C, rezolvă cel mai bine intenția de a cuprinde într-o activitate competițională de performanță cît mai multe centre orășenești și raionale.

Aș mai adăuga cîteva cuvinte despre mult discutata categorie C. Eu o consider cea mai cuprinzătoare pepinieră a fotbalului nostru și din acest motiv rațiunea existenței sale nici nu poate fi pusă la îndoială. Cu un amendament însă : la echipele cuprinse în această întrecere, să fie admiși, cu rare excepții, tot ce au orașele și regiunile, fără echipe de A și B, mai valoros în rîndul tineretului.

Fiind vorba de sistemul competițional, aș opina și pentru un campionat al rezervelor echipelor de primă categorie, care să se bucure de drepturi apropiate celui principal.

Existența acestor două campionate paralele ale categoriei A ar fi de fapt o cursă permanentă între componenții loturilor către prestigiu, către sufragiile publicului.